

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 8 listopada 2019 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2018 r. około godziny 8-ej policjanci Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w L. otrzymali informację o możliwym przekazaniu towarów pochodzących ze sklepowych kradzieży w rejonie ul. (...) w L.. Policjanci zauważyli zaparkowany samochód, od którego oddalał się mężczyzna i postanowili go zatrzymać. Mężczyzną tym był oskarżony P. K.. Policjanci zatrzymali oskarżonego, przeszukali go i jego mieszkanie w L. przy ul. (...). Podczas przeszukania oskarżonego i jego mieszkania nie ujawniono wówczas rzeczy, których posiadanie było zabronione. Następnie policjanci dokonali przeszukania pomieszczenia piwniczego przypisanego do mieszkania oskarżonego. W wyniku przeszukania tego pomieszczenia ujawniono 2 grudki leżące luzem na podłodze. Po zważeniu i badaniu okazało się, że grudki te były amfetaminą o łącznej wadze netto 0,44 gram. Do piwnicy, w której znaleziono amfetaminę klucze miało oprócz oskarżonego co najmniej pięć osób.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego (k.20,78v),
- zeznania M. P. (k.79),
- zeznania P. M. (k.79),
- zeznania K. K. (k.79v),
- zeznania P. B. (k.87),
- zeznania W. P. (1) (k.101v-102),
- zeznania T. C. (k. 114v),
- zeznania R. R. (k.101v),
- zeznania A. C. (1) (k.114v-115),
- zeznania W. K. (k.114v),
- protokół przeszukania (k.10-12),
- opinia kryminalistyczna (k.42-44).

Oskarżony podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.20). Podczas rozprawy również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia (k.78v). Stwierdził, że ta amfetamina leżała w piwnicy na podłodze. Do piwnicy ma dostęp dużo osób, amfetamina nie była jego. Klucze do piwnicy ma 5 osób, są to inni lokatorzy, a to W. P. (2), jego żona, A. C. (2), A. C. (1) i W. K.. Nie jest uzależniony od środków odurzających, nie zażywa, ani nie zażywał amfetaminy. Przeszukanie miało związek z inną sprawą, związaną z kosmetykami. Policjanci zatrzymali go niedaleko bloku, przeszukali samochód i przystąpili do przeszukania domu. Mieszka w bloku, w którym jest około 60 mieszkań. Dostęp do piwnicy miało pięć ww. osób. Środki odurzające leżały w rogu, nie wie ile czasu tam leżały. Było to pomieszczenie zamknięte. Nie pamięta kiedy ostatni raz był w piwnicy, to mogło być miesiąc przed przeszukaniem.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, przede wszystkim dlatego, że żaden wiarygodny dowód ich nie podważył. Należy zwrócić uwagę, że oskarżony nie musi udowodnić swej niewinności, to oskarżyciel publiczny musi udowodnić jego winę, i to przy pomocy niebudzących wątpliwości dowodów. Takich dowodów w niniejszej sprawie tymczasem nie ma. Jedynym dowodem, który mógłby być dowodem winy oskarżonego jest protokół przeszukania mieszkania (k.10-12). Grudki amfetaminy ujawniono w piwnicy (por. zeznania P. M. – k. 79, P. B. – k. 87). Miejsce ujawnienia tej substancji psychotropowej wskazuje tylko na możliwość, że oskarżony był posiadaczem amfetaminy, brak jest natomiast pewności tego stwierdzenia. Oskarżony był jednym z dysponentów tej piwnicy i udowodnienie, że faktycznie posiadał przedmiotową amfetaminę wymagałoby potwierdzenia przez inny dowód. Takim dowodem mogłoby być np. potwierdzenie, że używał amfetaminy, nabył ją od ustalonej osoby, inna osoba widziała, że ją posiadał. Tymczasem materiał dowodowy przedstawiony przez oskarżyciela publicznego nie potwierdził, że oskarżony zażywał substancje psychotropowe, a w szczególności amfetaminę, nie udało się ustalić od kogo ewentualnie zakupił przedmiotową amfetaminę i oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnego świadka, który by potwierdził posiadanie przez oskarżonego zabezpieczonej amfetaminy. Zeznania policjantów M. P. (k.79), P. M. (k.79v), P. B. (k.87), R. R. (k.101v), T. C. (k.114v) również nie potwierdzają, że oskarżony stwierdził, że amfetaminy była jego, nie okazał zdenerwowania po odkryciu tej substancji, nie chciał jej zniszczyć i nie przyznał się do jej posiadania.

M. P. zeznał (k.79), iż niewiele pamięta, kojarzy oskarżonego i jego zatrzymanie na parkingu przy K. J.. Sprawa dotyczyła towarów w postaci różnego rodzaju przyborów higienicznych, maszynek do golenia i innych rzeczy, które mogą pochodzić ze sklepów. Brał udział w przeszukaniu pojazdów, w piwnicy chyba nie był. Nie pamięta by coś znaleziono w piwnicy. Nie pamiętam okoliczności związanych ze środkami odurzającymi.

Zeznania tego świadka potwierdzają jedynie, że dokonano przeszukania mieszkania oskarżonego. Zaslugują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego i protokole przeszukania (k.10-12).

Świadek P. M. zeznał (k.79), że to było jakiś czas temu, wówczas asystował przy czynnościach, spisywali zatrzymane oskarżonemu rzeczy. Nie pamięta czy był na przeszukaniu pomieszczeń mieszkalnych. Nie kojarzy ujawnienia narkotyków. Amfetaminę znalazł P. B., leżała ona na podłodze. Nie pamięta czy to było przykryte. Oskarżony otworzył piwnicę. P. B. zadawał pytania oskarżonemu, być może pytał o pochodzenie tej substancji psychotropowej. Nie pamięta czy oskarżony odpowiedział na takie pytanie i co powiedział.

Zeznania tego świadka zasługuje na uwzględnienie, gdyż są rzeczowe i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz treści protokołu przeszukania (k.10-12). Należy zwrócić uwagę, że zeznania te nie mogą stanowić dowodu, że to oskarżony był posiadaczem zabezpieczonej amfetaminy, gdyż świadek nie podał, że widział, że oskarżony ukrył ją w piwnicy, a nawet nie słyszał, że tak było lub choćby oskarżony przyznał w jego obecności, że to on schował przedmiotową substancję psychotropową.

Świadek K. K. zeznała (k.79v), iż znaleziono w piwnicy jakieś narkotyki. Ona tam często wchodziła z synem po rower, albo po słoiki. Do ich piwnicy ma dostęp siostra A., szwagier A. C. (1) i wujek W. K.. Nic nie wiedziała na temat narkotyków, wcześniej nie widziała ich. Wydaje jej się, że oskarżony nie zażywał amfetaminy, chyba innych środków odurzających też nie zażywał. Zna go około 15 lat. Różnie bywa, ale wierzy oskarżonemu. Nie ma pojęcia skąd się wzięła ta substancja w piwnicy. Kolega męża również ma dostęp do piwnicy, piwnica jest zamykana. Są 3 komplety kluczy do piwnicy. Drzwi do piwnicy są z desek, tam są szczeliny między deskami. Mąż zachodził do piwnicy po rower dla syna.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego (k.20,78v), zeznaniach W. P. (1) (k.101v-102), A. C. (1) (k.114v-115) i W. K. (k.114v) oraz protokole przeszukania piwnicy (k.10-12). Należy wziąć pod uwagę, że świadek jest żoną oskarżonego, jak sama powiedziała „różnie między nimi bywa, ale mu wierzy”, co oznacza, że wspiera go i jest zainteresowana korzystnym dla niego rozstrzygnięciem sprawy. Jednak nie można zakładać, że świadek celowo zeznawała nieprawdę, by pomóc mężowi uniknąć konsekwencji prawnych, a należy taką okoliczność udowodnić. Oskarżyciel publiczny tymczasem nie przedstawił żadnych dowodów, że K. K. celowo zeznawała nieprawdę. Świadek P. B., którego zeznania obciążają

oskarżonego zeznał, iż nie pamięta co oskarżony powiedział po znalezieniu tej substancji i nie pamięta jak zareagował (k.87v).

Świadek P. B. zeznał (k.87), że nie kojarzy tej sprawy, nie kojarzy przeszukania piwnicy w L. przy ul. (...), brał udział w wielu przeszukaniach mieszkań oraz piwnic. Odpowiadając na pytania stwierdził, że przypomniał sobie, że był w tej piwnicy, nie pamięta czy to on pierwszy znalazł tą substancję. Nie pamiętał czy leżało to na półce czy na podłodze albo w innym miejscu, piwnica była zamknięta. Wydaje mu się, że oskarżony otwierał ją kluczami. Nie pamięta co powiedział on po znalezieniu tej substancji i nie pamięta jak zareagował.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego (k.20,78v) i protokole przeszukania piwnicy (k.10-12). Należy zwrócić uwagę, że zeznania tego świadka potwierdzają przeszukanie piwnicy, znalezienie w niej amfetaminy, natomiast nie są bezpośrednim dowodem popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa, gdyż takich wiadomości świadek nie posiadał, ewentualnie nawet jeśli wiedział o okolicznościach przemawiających za posiadaniem przez oskarżonego znalezionej amfetaminy w dniu zdarzenia, to po upływie około półtora roku od zdarzenia nie pamiętał o takich informacjach w czasie przesłuchania.

Świadek R. R. zeznał (k.101v), że nie wie jakie czynności robił w tej sprawie, nie kojarzy oskarżonego. Brał udział w przeszukaniu w piwnicy, ale nie pamięta na jakiej ulicy. W jakiejś piwnicy były zabezpieczone małe kulki.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego (k.20,78v) i protokole przeszukania piwnicy (k.10-12). Należy zwrócić uwagę, że zeznania tego świadka potwierdzają przeszukanie piwnicy, znalezienie w niej amfetaminy, natomiast nie są bezpośrednim dowodem popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa, gdyż wiadomości potwierdzających popełnienie przez oskarżonego tego czynu świadek nie posiadał.

Świadek W. P. (1) zeznał (k.101v-102), że przebywał w tej piwnicy, trzymał tam swoje rzeczy. Jest użytkownikiem tej piwnicy, na użytkowanie jej zezwolił mu właściciel, czyli oskarżony. Po części chyba były tam jakieś rzeczy oskarżonego, klucze do piwnicy miał on i jeszcze inni, w tym oskarżony. Nieraz tam przebywał jak zanosił tam swoje rzeczy, piwo z kolegami też tam pił, bywało tam od dwóch do pięciu jego kolegów. Klucz do piwnicy leżał na rurze i jak wynika z zeznań analizowanego świadka dostęp do niego miały osoby wiedzące o miejscu przechowywania tego klucza.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego (k.20,78v), zeznaniach A. C. (1) (k.114v-115) i W. K. (k.114v) oraz protokole przeszukania piwnicy (k.10-12). Należy wziąć, że świadek jest osobą obcą dla niego i nie miał powodów, by przedstawiać zdarzenia niezgodnie z ich faktycznym przebiegiem. Nawet jeśli wziąć pod uwagę, że świadek jest kolegą oskarżonego i mógł próbować pomóc mu uniknąć odpowiedzialności karnej, to oskarżyciel publiczny musiałby wykazać, że świadek celowo zeznawał nieprawdę, a takich dowodów w tej sprawie nie ma.

Świadek T. C. zeznał (k.114v), iż nie pamięta tej sprawy. Był na wielu przeszukaniach, uczestniczył w tej czynności jako asysta, gdyż osobiście nie zajmuje się takimi czynnościami. Nie przypomina sobie, żeby w piwnicy znaleziono dwie grudki amfetaminy, nie przypomina sobie, żeby oskarżony cokolwiek mówił na temat tego znaleziska.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego i protokole przeszukania (k.10-12). Należy zwrócić uwagę, że zeznania te jedynie potwierdzają przeprowadzenie czynności procesowej przeszukania piwnicy oskarżonego. Innych okoliczności, a zwłaszcza potwierdzających popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, świadek nie znał lub o nich nie pamiętał.

Świadek W. K. zeznał (K.114v), że zna oskarżonego, czasami go odwiedza. Wie gdzie jest piwnica oskarżonego, bo tam przechowuje swój rower od około 5 lat. Nie ma własnego klucza do tej piwnicy, bierze klucz z domu oskarżonego. Nie wie czy inne osoby korzystają z tej piwnicy. Wejście do piwnicy zabezpieczone jest drzwiami, a na nich jest płyta. Płyta ta jest cienka, można ją wychylić i zajrzeć do środka, można coś wrzucić z zewnątrz do piwnicy.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach K. K. (k.79v), W. P. (1) (k.101v-102) i A. C. (1) (k.114v-115) oraz protokole przeszukania piwnicy (k.10-12). Należy wziąć pod uwagę, że świadek jest członkiem dalszej rodziny oskarżonego, ale nie miał powodów, by przedstawiać zdarzenia niezgodnie z ich faktycznym przebiegiem, a sam sposób złożenia zeznań potwierdza, że świadek spontanicznie zrelacjonował swą wiedzę, a nie odtworzył przygotowany „tekst stanowiący dowód niewinności oskarżonego”.

Świadek A. C. (1) zeznał (k.114v-115), iż nie wie o co chodzi w sprawie. Zna oskarżonego, są rodziną, spotykają się średnio raz w miesiącu, wie, że oskarżony miał piwnicę na ul. (...), korzystał z niej od 2012 r. do 2014-2015 r. W tej piwnicy znajdowały się słoiki, miał tam części do samochodu i opony. Klucz do piwnicy był w domu, w 2018 r. korzystał z tej piwnicy, bo trzymał tam opony, wchodził tam około raz na 3 miesiące. Drzwi do piwnicy nie były szczelne, na drzwiach były deski ułożone w szachownicę.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach K. K. (k.79v), A. C. (1) (k.114v-115) i W. K. (k.114v) oraz protokole przeszukania piwnicy (k.10-12). Należy zwrócić uwagę, że zeznania te nie mogą służyć do przypisania winy oskarżonemu, gdyż o jego udziale w sprawie świadek nie miał istotnych wiadomości, a faktycznie zeznania te potwierdzają wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Świadek jest członkiem dalszej rodziny oskarżonego i teoretycznie mógł być zainteresowany w złożeniu zeznań dla niego korzystnych, a sprzecznych z prawdą, ale tej okoliczności nie można domniemywać, a niewątpliwie nie została udowodniona przez oskarżyciela publicznego.

Opinia kryminalistyczna (k.42-44) jest jasna i pełna, została sporządzona przez specjalistę z dziedziny badań chemicznych i nie była kwestionowana przez strony, stąd stała się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Zgromadzony materiał dowodowy, w postaci dokumentów wymienionych na k. 115 został sporządzony obiektywnie, przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty nie nasuwają wątpliwości, co do ich autentyczności i nie były kwestionowane przez strony. Wobec powyższego dokumenty te zostały uznane za podstawę ustaleń faktycznych.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość, poszczególne wiarygodne dowody uzupełniają się i potwierdzają. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn.

Sąd zważył, co następuje:

Prokuratura zarzuciła oskarżonemu, że w dniu 17 kwietnia 2018 r. w L. wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o łącznej wadze 0,44 grama netto. Czyn ten zakwalifikowano jako występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Obowiązująca w Polsce ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewiduje, że posiadanie środków odurzających jest dozwolone jedynie na potrzeby instytucji leczniczych i badawczych, jak stanowi art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1 i 4 tej ustawy. Posiadanie środków odurzających przez osoby fizyczne jest natomiast zabronione.

Wątpliwości w sprawie nie budzi, że podczas przeszukania piwnicy przypisanej do lokalu przy ul. (...) w L. w dniu 17 kwietnia 2018 r. ujawniono dwie grudki koloru białego (k.10-12), ani że była to amfetamina o wadze łącznej 0,44 grama (k.42-44).

Wątpliwości natomiast budzi możliwość przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na posiadaniu bez zezwolenia substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 0,44 grama. Wina oskarżonego musi być stwierdzona wiarygodnymi i nie budzącymi wątpliwości dowodami. Posiadanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej obejmuje sytuacje, gdy sprawca wchodzi w posiadanie określonej rzeczy i dysponują nią. Posiadacz zatem może decydować czy określony środek odurzający lub substancję psychotropową użyć, udzielić innej osobie lub zniszczyć ją. Analizując dowody winy oskarżonego uznać należy, że jedynym dowodem winy tego oskarżonego jest protokół przeszukania mieszkania, które rozciągnęło się na pomieszczenia piwniczne (k.10-12). Oskarżony był jednym z użytkowników tej piwnicy i mógł przechowywać amfetaminę w tej piwnicy. Jest to

tym bardziej prawdopodobne, że oskarżony był żonaty, a jego żona jak wynika z jej zeznań nie aprobowała używania środków odurzających i substancji psychotropowych (k.79v). Oskarżony mógł zatem przechowywać przedmiotową amfetaminę, w miejscu gdzie znalezienie jej przez żonę było mało prawdopodobne. Ciągłe jednak możliwość przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu obraca się w sferze prawdopodobieństwa. Oskarżony jako osoba mająca stały dostęp do piwnicy mógł ukryć w niej amfetaminę, ale bez powiązania takiej możliwości z innymi dowodami nie można uznać, że tak faktycznie było. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego (k. 78v) dostęp do piwnicy miało pięć osób oprócz niego i jego żony (k.78v). Każda z pozostałych osób ma podobnie jak oskarżony interes w tym, by nie przyznać się do tego, że to on lub ona posiadali przedmiotową amfetaminę. Policjanci, którzy ujawnili amfetaminę nie pamiętali czy oskarżony w spontanicznej reakcji stwierdził, że była to jego amfetamina (por. zeznania M. P. (k.79), P. M. (k.79), P. B. (k.87), T. C. (k. 114v) i R. R. (k.101v). Mogło się zdarzyć oczywiście, że oskarżony okazał się „dobrym aktorem” i nie pokazał po sobie strachu w związku z ujawnieniem amfetaminy lub odegrał „przedstawienie” usiłując uniknąć odpowiedzialności karnej.

Uznać zatem należy, że zachodzą poszlaki, które wiążą oskarżonego z dokonaniem tego czynu. Poszlaki powinny układać się w logiczną całość, poszczególne dowody stanowić zamknięty łańcuch i tylko wówczas na ich podstawie bez żadnych wątpliwości można przyjąć, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn (zob. wyrok SN z dnia 4 lipca 1995 r., II KRN 72/95, opub. OSNPP 11-12/1995, poz. 6). Tymczasem dowód w postaci przeszukania piwnicy nie wiąże się z innymi przeprowadzonymi dowodami w logicznie uzasadnionej całości. Należy zwrócić uwagę, że oskarżyciel powinien udowodnić winę, a w niniejszej sprawie Prokuratura wniosła akt oskarżenia nie dbając o to, by przesłuchać świadków w postępowaniu przygotowawczym, wówczas gdy mogli pamiętać istotne okoliczności zdarzenia. W sprawie przeprowadzono możliwe i dostępne dowody, ale okoliczności zdarzenia nie pozwalają ustalić z całą stanowczością, że to oskarżony był posiadaczem ujawnionej amfetaminy.

Z drugiej strony obrona przedstawiła wiarygodne na tle dowodów przedstawionych przez oskarżenie dowody wskazujące, że nie tylko oskarżony miał dostęp do piwnicy. Są to analizowane powyżej dowody z zeznań K. K. (k. 79v), W. P. (1) (k.101v-102), A. C. (1) (k.114v-115) i W. K. (k.114v). Jak wskazano wyżej żona i członkowie rodziny oskarżonego mogli mieć interes osobisty w przedstawieniu okoliczności zdarzenia w sposób dla niego korzystny, ale takie ich działanie musiałyby być udowodnione, a dowodów na to wskazujących nie ma.

Wskazać należy ponadto, że Prokuratura skierowała akt oskarżenia, jako podsumowanie postępowania przygotowawczego, w którym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.20), a żadnych świadków w sprawie nie przesłuchano (k.54-55). Stanowi to wyraz niezasadnego przekonania, że protokół przeszukania piwnicy oskarżonego (k.10-12) może wystarczyć do udowodnienia winy oskarżonego. Jak okazało się na rozprawie dowód ten nie był jednak wystarczającym, by udowodnić winę oskarżonego. Uzupełniając materiał dowodowy i bacząc by ustalenia dowodowe odpowiadały faktycznemu przebiegowi zdarzenia, zgodnie z treścią art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k., Sąd zapoznał się z relacjami wszystkich osób związanych ze sprawą. Jak wskazano wyżej dowody potwierdzające dokonanie czynu zabronionego okazały się nieprzekonywujące i nie tworzące spójnej całości, a dowody podważające winę uprawdopodobniły wyjaśnienia oskarżonego.

Zgodnie zatem z treścią art. 5 § 2 k.p.k. należy zastosować zasadę rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonego i przyjąć, że to nie on posiadał zabezpieczoną amfetaminę.

Posiadanie zabezpieczonej substancji psychotropowej jest zabronione i jej przechowywanie jest bezprzedmiotowe, stąd należy zastosować treść art. 45a § 2 k.k. i orzec jej przepadek.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z przepisem powołanym w punkcie III wyroku.